

देव ते तिष्ठोमाः षष्ठकारेण प्रदानं येषु ते षष्ठकार
प्रदानाः तथा याज्यावन्तः पुरोनुवाक्यावन्तश्च ये ते यज-
तय उच्यन्ते कर्कः । “उपविष्टोमाः स्वाहाकारादा-
ना जुहोतयः” इति । “उपविष्टेन कर्त्ता होमोयेषु ते उप-
विष्टोमाः स्वाहाकारेण प्रदानं येषु ते जुहोतय
उच्यन्ते” कर्कः तिष्ठत्पदञ्च उत्तिष्ठत्परम्

उत्तिष्ठमान पु० उद्+स्था-यानच् । वृद्धिमाने “उत्तिष्ठमा-
नस्तु परैर्नोपेक्ष्यः पथमिच्छता” भावः । ऊर्ध्वचेष्टायां
तु यत् । उत्तिष्ठत् अनुपविष्टे दण्डायमाने त्रि० स्त्रियाम्
ङोप् तुम् । उत्तिष्ठन्ती [क्त । शक्तोत्तरणे नदादौ त्रि० ।
उत्तीर्णं त्रि० उद्+तृ-कर्तरि क्त । १ शक्ते, २ पारङ्गते कर्म्मणि
उत्तुङ्गं त्रि० उत्तङ्गे तुङ्गं प्रा० ष० । अत्युन्नते । “उत्तुङ्गश्चैव
शिवरस्थितपादपानां काकः जयोऽपि फलभाषमते
सपत्नः । सिंही बली हिरदकम्भविदारणोऽपि सोदत्यहो-
तस्तले खलु पक्ष्मीनः” उल्लङ्घः “स्वर्गादुत्तुङ्गममलं
विषाणं यत् शूबिनः” भा० व० ८८ अ० । “करप्रचेया
सुसुङ्गां प्रभयक्तिं प्रथीयसीम्” “यच्छालसुत्तङ्गतया
विजेतुम्” “उत्तुङ्गमातङ्गमितालवृषवम्” भावः ।

उत्तुष्ट पु० उद्गतः कण्ठनाभावेऽपि तृषोऽस्मात् । प्रा० व०
वा गतशब्दकोपः । लज्जाख्ये (खड्ग) भूषणान्ये
उत्तेजना स्त्री उद्+तिज-णिच् युच् । १ प्रेरणायाम्,
२ व्यपत्ताकरणे, ३ उद्दीपने, ४ तीक्ष्णीकरणे च । “व्याच-
कुतोत्तेजनया मणीनाम्” भावः ल्युट् । तत्त्वैव न० ।
उत्तेजितं त्रि० उद्+तिज-णिच्-क्त । १ प्रेरिते, २ उद्दीपिते
च । भावे क्त । ३ प्रेरणायाम् ४ उद्दीपने च न० “उत्ते-
जितं मध्यवेगं योजनं स्रजवत्याया” इत्युक्ते ५ अश्वगतिभेदे न० ।
उत्तेरितं न० उद्+तृ भावे इतच् गुणे नि० एत्वम् । १ अश्व-
गतिभेदे । अर्थ आद्यच्चि । “उत्तेरितोऽतिवेगाढो न
पृथोति न पश्यति” इत्युक्तगतिशुक्ते २ अश्वे पु० ।

उत्तीरणं त्रि० उत्ततं तोरणमत्र प्रा० व० वा नतकोपः । १ उच्च
पुरदारयुक्ते नगरादौ । “उत्तीरणाभव्यराजधानीम्”
रघुः । “उत्तीरणं राजपथं प्रपेदे” कुमा० उत्ततं तो-
रणम् प्रा० ष० । २ उच्च तोरणे पुंन० ।

उत्तोलनं न० उद्+तृ-उत्तागे भावे ल्युट् । ऊर्ध्वं नीत्वा
तोषने । [क्ततोषने च

उत्तोलितं त्रि० उद्+तृ-तृल-क्त । १ उत्तुष्टिमे, २ उत्तुष्टिष्य
उत्थक्ते त्रि० उद्+तृज-क्त । १ ऊर्ध्वं तिप्ते, २ परिवर्त्यते च ।

उत्थास पु० उद्+तृ-स-धञ् । अतिभये ।

उत्थ त्रि० उद्+स्था-क । १ उन्नते २ ससृङ्गते च । “रजांसि
समरोत्थानि तच्छोषितनदीष्विव” रघुः । “भवत्सम्भा-
वनोत्थाय परितोषाय मूर्च्छते” कुमा० । “निद्रालस्य
प्रमादोऽयं तत् तामसघटाहृतम्” गीता “तपनं प्रियविच्छेदे
करावेणोत्थचेष्टितम्” सा० द० ।

उत्थानं न० उद्+स्था-ल्युट् । १ ऊर्ध्वं पतने, २ उद्यमे, ३ ऊर्ध्वं भव-
नवेष्टायाम्, ४ उद्भवे च । करणे ल्युट् । ५ उत्थाहे, ईषीरुषे,
७ हर्षे च । अधिकरणे, ल्युट् । ८ रणे, ९ रात्र्यधिननरूपे
१० तन्त्रे, ११ प्राङ्गणे, १२ चले च । “इन्दुं नशोत्थानमिवेन्दुमस्ये”
रघुः “भ्रातृणामविभक्तानां यद्युत्थानं भवेत् सङ्गमत्तुः ।
“मम धर्म्मार्थं ह्युत्थानं न कासक्रोधसंक्षितम्” रामा० “उ-
त्थानमभिजानन्ति सर्वभूतानि भारत ! । प्रत्यक्षं फलमश्नन्ति
कर्म्मणां लोकसात्विकज्” भा० व० १२ अ० । नेदच्छेद
जयोदरं लघु भवत्युत्थानयोम्यं वपुः” शकु० “पञ्च वा
सप्त चादौ च यैरुत्थानं न गच्छति” रुद्र० । १३ प्रबोधे च
“मच्छयने मदुत्थाने मत्पार्श्वं परिवर्त्तने” ति० त० पु० ।

उत्थानैकादशी स्त्री उत्थानस्य हरेः निद्रातः प्रबोधनस्य कालः
एकादशी । चान्द्रकार्तिकशुक्लैकादश्याम् । तत्र काच
व्यवस्था-ति० त० रघुनन्दनेन दर्शिता यथा मातृस्ते
“येति विष्णुः सदाषाढे माद्रे च परिवर्त्तते । कार्तिके
परिष्वेते शुक्लपक्षे हरेर्दिने” भविष्यनारदीययोः
“मैत्राद्यपादे स्वपितो ह विष्णुर्वैष्णव्यमध्ये परिवर्त्तते च ।
पौष्णावसाने च सरारिहन्ता प्रबुध्यते जासवत्तुयेन”
भविष्ये “निशि स्वापोदिवोत्थानं सध्यायां परिवर्त्तनम् ।
अन्यत्र पादयोगेऽपि द्वादश्यामेव कारयेत्” । अन्यत्र
स्वापादिविहितरात्र्यादीतरकाद्ये दशमीप्रतिपदौ च । “कि-
न्तन्मैत्राद्यपादेन ? दशम्यं शेषं यो दिवा । पौष्ण
शेषेण किल्लेन ? प्रतिपद्यद्यो निशि” । दशम्यं शेषं दशम्या
अंशोयत्वा पादे तेन । यः प्रतिपदि वा प्राप्नोस्तेन वा किञ्च ?
अत्र दशमीप्रतिपदोर्गङ्गानात् तदितरैकादश्यादिपञ्च-
तिथिषु मैत्रादिनक्षत्रमद्विशेषलाभे द्वादशीं विनापि
शयनादिरिति प्रतीयते । वचनात्तरम् “रेवत्यन्तो यदा
रात्रौ द्वादश्या च सरादुत्तः । तदा विबुध्यते विष्णु-
र्दिनान्ते प्राप्य रेवतीम्” दिनान्ते विधाविभक्तदिन
तृतीयभागे दिवोत्थानमिव्युत्थोपात् । विष्णुधर्म्मोत्तरे
“विष्णुर्दिवा न स्वपिति । च रात्रौ प्रबुध्यते । द्वादश्या-
सङ्ग संयोगे पादयोगो न कारणम् । अप्राप्ते द्वादशीर्दिने
उत्थानशयने हरेः । पादयोगेन कर्त्तव्ये गाढोत्थानं